



Departementet

J.nr. MST-501-00039

Den 25. juni 2007

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 179 (alm. del), stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg

Spørgsmål 179 (alm. del)

Under hvilke forhold bør en kommunalbestyrelse i dag betragte brænderøgsklager som værende "væsentlige", jf. § 42 i miljøbeskyttelsesloven, således at de giver anledning til påbud om ændringer af skorstenshøjde, forbud mod brug af brændeovnen og lign.?

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Steen Gade (SF).

Svar

En enkelt brændeovn kan give anledning til væsentlig forurening af det lokale miljø i form af røg- og lugtgener.

Forureningen afhænger af en række forhold, herunder brændsel, fyringsmåde, brændeovn eller brændefyr, skorsten og dennes højde og placering, afstand til nabobygninger, højde og placering af nabobygninger, terrænforhold, vindforhold og lignende. Disse faktorer kan variere betydeligt fra sag til sag. Hvornår en forurening er væsentlig jf. miljøbeskyttelseslovens § 42 afhænger derfor af en konkret vurdering i den enkelte sag.

Når kommunen skal vurderer en konkret forurening, bør den som udgangspunkt gennemføre tilsyn på stedet og vurderer, om røgen kan forlade skorstenen uden synligt eller lugtende røgnedslag hos naboer. Hvis dette ikke er tilfældet, vil der efter Miljøstyrelsens opfattelse være grundlag for at meddele påbud efter miljøbeskyttelsesloven § 42. Vurderingen vil ofte ske i samarbejde med skorstensfejeren og tage udgangspunkt i Miljøstyrelsens Luftvejledning og i information om korrekt fyring fra den konkrete producent og fra Miljøstyrelsen.

Det bemærkes, at en speciel følsomhed hos en nabo ikke i sig selv kan begrunde indgreb overfor en brændeovn, der i øvrigt ikke giver anledning til synligt eller lugtende røgnedslag. Tilsvarende kan der heller ikke gribes ind overfor virksomheder, der overholder vejledende grænseværdier, selvom en nabo til virksomheden har en usædvanlig følsomhed overfor f.eks. støj eller anden form for forurening.